

ordnet Skolebespisning — det er for Resten mit Haab —; jeg har blot omtalt dette her for at vise, hvorledes Sagen let kan ordnes, hvis vi vedtage det foreliggende Forslag. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

N. Christensen: Som ærede Medlemmer ville erindre, var det den socialdemokratiske Gruppe, som her i Tinget fremsatte Forslag angaaende denne Sag; og paa Grundlag af det blev de foreliggende statistiske Oplysninger indhentede. Jeg ser nu noget anderledes paa disse Oplysninger end det ærede Medlem for Aalborg Amt 1ste Valgkreds (J. Jensen). Det viser sig ifølge dem, at der her i Landet findes over 18,000 Skolebørn, der højest faa varm Mad tre Gange om Ugen, og 4,600, som overhovedet aldrig faa varm Mad. Disse Tal forekomme mig at tyde paa, at der her er adskillig Trang at afhjælpe. Jeg er for øvrigt vis paa, at de foreliggende Tal ikke ere noget korrekt Udtryk for den tilstedeværende Trang. Jeg ved bestemt, at der er et Medlem af en Skolekommission her paa Sjælland, som offentlig har erklæret, at han ikke er bleven tilkaldt til noget Møde i den Anledning og ej heller er bleven personlig spurgt herom, samt at der i hans Kommune er adskillig større Trang til Stede end opgivet. Denne Statistik oplyser tilmed, at hvis man vil tage Hensyn til Forældrenes økonomiske Evne, vil der findes ca. 52,000 Skolebørn her i Landet, om hvem det kan siges, at de i Vintertiden trænge til at faa et Maaltid varm Mad i Skolen. Det vil altsaa sige, at der er betydelig flere, der kunne trænge til at faa et Maaltid varm Mad end dem, om hvem Skoleautoriteterne skønne, at de i Øjeblikket ere saa trængende, at det bestemt kan siges, at de ikke faa deres reglementerede Maaltid varme Mad om Dagen.

Mellem de to Forslag, der ere fremkomne, dels fra Venstre og dels i Fjor fra Socialdemokratiet, er der den Forskel, at Socialdemokratiets Forslag gør det til Pligt for Kommunerne at møtte alle sultne Skolebørn, at bespise alle dem, som enten paa Grund af Trang eller paa Grund af andre Omstændigheder, for Eksempel fordi de have langt til Skolen, ikke kunne faa varm Mad i Hjemmet. Det var det Forslags Mening, at Skolebespisningen dels skulde ydes vederlagsfrit, men dels ogsaa i flere Tilfælde for Betaling. Nu er det gjort gældende fra mange Sider, at det Forslag kan man ikke tiltræde, fordi Be-

spisningen efter det skulde være obligatorisk, og man har udlagt dette Udtryk saaledes, at der under alle Omstændigheder i hver eneste Skole i Landet skulde indrettes Lokaler eller i alt Fald træffes saadanne Foranstaltninger, at Børnenes Bespisning kunde finde Sted paa selve Skolen. Men dette behøvede ganske bestemt ikke at indlægges i Forslaget, i alt Fald har jeg ikke villet lægge det ind deri. Det var naturligvis bedst, om Forholdene vilde udvikle sig saa vidt, men Forslagets Ordlyd gaar kun ud paa, at de respektive Skolekommissioner skulle drage Omsorg for, at ethvert Barn, som ikke kan faa varm Mad i Hjemmet, faar det paa Skolen, og der staar aldeles intet om, at der skal indrettes Spiseværelser, eller at Bespisningen absolut skal finde Sted i eller ved Skolen.

Der blev dernæst gjort gældende mod Forslaget, at man derigennem vilde hemme den private Velgørenhed, den Virksomhed, som nu hovedsagelig finder Sted igennem private Foreninger i denne Retning; men jeg tillod mig allerede, da jeg forelagde Forslaget, at udtale, at man efter min Mening tværtimod vilde fremme disse Foreningers Virksomhed. Idet der er mange Steder, hvor Trangen ikke er saa stor, at der behøver øjeblikkeligt at oprettes direkte Skolebespisning, mener jeg, at Loven vilde give Stødet til, at der vilde danne sig private Foreninger, som ved Kommunens Hjælp kunde magte Opgaven i alt Fald foreløbig, men jeg haabede, at slige Institutioner skulde kunne udvikle sig saaledes, at der blev en regelret Skolebespisning.

Venstres Forslag, som foreligger i Dag, gaar jo kun ud paa at give Kommunerne Ret til at bespise fattige og sultne Skolebørn, men det er jo et Spørgsmaal, hvad Følgen vilde blive af, at man gav Kommunerne en saadan Ret, hvorvidt Kommunerne vilde gøre Brug af denne Ret eller lade det gaa som hidtil. Jeg skal gøre opmærksom paa, at da for kort Tid siden Skolespørgsmaalet var til Drøftelse i Aalborg Byraad og navnlig Spørgsmaalet om, hvilke Udgifter der vilde flyde af den ny Skolelov, havde det vel, skønt den ny Lov ganske vist ikke stiller nogen Fordring i den Retning, dog været paa sin Plads at overveje, hvilke Udgifter en saadan Bespisning vilde føre med sig, al den Stund det er godtgjort, at 356 Børn, der gaa i Byens Friskoler, ikke faa tilstrækkelig varm Mad i deres Hjem. Men dette Forhold blev slet ikke omtalt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man mange Steder vil skyde sig ind under, at det er noget, der ikke haster, at